

deinceps a nostro Ordine ad alium absque Sedis Apostolica licentia specialem, & expressam mentionem faciendo de Statuto, & Ordinatione factis a Martino V., ut constat ex ejus Bulla plumbea, & originali, quæ extat Salmanticæ in qua pariter decernitur irritum esse, & inane quicquid secus scienter, vel ignoranter a quocumque quavis auctoritate fieri contingat.

CAPUT IV.

De potestate, & forma tradendi Habitum.

1. Cum initiare ad Ordinem, & illius habitum tradere sit actus potestativus, proinde ne defectu facultatis sit aliquando irritus, vel inanis præsentis Constitutione declaramus ad habitum conferendum habere canonicam potestatem primo, & immediate Commendatorem Domus ad quem postulator accessit, & ubi capitulariter est admittus; Magister autem Generalis, & Provincialis, eorumque Visitatores in actuali visitatione, tamquam potestate Superiores simili facultate fruuntur, prævia tamen approbatione Conventus. Vicarium vero Commendatoris ab hoc actu secludimus, quem nihilominus Præsidentibus in Capite concedimus. Verumtamen habitum Laicis, vel Tertiariis conferendi, vel Præsidenti in Capite, imo neque Commendatori jus aliquod permitimus, nisi de licentia Magistri Generalis, vel Provincialis in scriptis.

2. Admisso igitur postulante, admonendus est a Magistro Novitorum, ut habitum omnino humilem, & interiora indumenta penitus alba, & tunicas laneas sibi præparari faciat cum lectulo, insuper mensula, lucerna, aliisque paucis, & modestissimis utensilibus pro Cellula. Quibus jam paratis, & præstituta die, qua ille induendus est novo homine, & mutandus in virum alterum suadendus est ab eodem Magistro, ut Sacra Confessione, & Communione se muniat ad remissionem omnium peccatorum, quam pro eo die Sicut Paulus V. indulget a Deo impetrandam. Accedente vero hora traditionis habitus, prædictus Magister eum in omnibus ab ipso agendis, & Prælo respondendis sollicitè instruat, totum insuper, & integram habitum prope apponendum curet, quibus vel aliis etiam pro suo munere constitutis, & congregato capitulariter Conventu sono Campanæ in Choro, vel Ecclesia seu alibi etiam sedente Prælo, intrat ipse Magister Novitorum secum duceus induendum, nondum rasum, quem ad Prælati pedes genuflexum statuet. Cum autem ab eo interrogatur quid petis statim ille parum profunde inclinatus respondeat: *Misericordiam Dei, & vestram.* Deinde manens genuflexus, Sermonem, & verba Prælati audiat devote, & attente.

3. Is vero ferventer, & graviter arduam illam viam, quam ingreditur exponat, quam sit difficilis, quam laboriosa, quam ærumnarum, sensibus, & mortificationum tribolis confusa, quam nihil proprie voluntatis includat, non delectias, non requiem, sed famem, sitim, vigiliam, & perpensam inopiam; verum licet initio sit amara, sit tamen usu, & consuetudine, ac Divino subsidio in medio suavior, & tandem in fine felicius, cum laborantibus in ea brachium eterne Beatitudinis præparatur.

4. His, & aliis a Prælo expositis, interroget induendum: an velit perseverare in vocatio-

ne sua, vel plus amare seculum, quam Ordinem eligere? quo respondente: *Volo amplecti Dei famulatum, & Beatissimæ Virginis Mariæ filium institui*, dicat statim Prælo: *Dominus, qui incipit, ipse perficiat*, & Conventus respondeat: *Amen.* Deinde surgit Prælo, & exiit eum, seculari habitu (pallio videlicet) & interea dicit: *Exuat te Deus veteri homine, cum omnibus actibus suis*, Conventus vero respondeat: *Amen.* Deinde Prælo sumens habitum Religionis in manus dicat: *Ego auctoritate Domini Nostri Jesu-Christi, & auctoritate Apostolorum Petri, & Pauli, & qua est mihi ab Ordine commissa trado tibi habitum Novitorum Ordinis Nostri in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & respondeat Conventus: Amen.* Quando autem induit Scapularium dicat: *Induat te Deus novo homine, qui secundum Deum creatus est in justitia, sanctitate, & veritate*, & Chorus respondeat: *Amen.* Post hæc se prosternente Novitio,

Cantor incipit Hymnum.

Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora.
Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, Charitas,
Et Spiritus unctio.
Tu septiformis munere,
Digitus Paternæ dexterae,
Tu rite promissum Patris,
Sermonem ditans guttura.
Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri Corporis,
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum.
Credamus omni tempore,
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis,
Surrexit ac Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Quo finito dicat Prælo.

¶ Emitte Spiritum tuum Domine, & creabuntur.
R. Et renovabis faciem terræ.
¶ Salvum fac Servum tuum Domine.
R. Deus meus sperantem in te.
¶ Esto ei Domine turris fortitudinis.
R. A facie inimici.
¶ Domine exaudi orationem meam,
R. Et clamor meus ad te veniat.
¶ Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

Præterde Domine famulo tuo seculo renuntiantiam dexteram tuam cælestis auxilii, ut te toto

toto corde perquirat, & quæ digne postulat assequatur. Per Christum Dominum Nostrium. Amen.

O R E M U S.

Adesto Domine supplicationibus nostris, ut hunc famulum tuum benedicere digneris, cui in tuo Sancto Nomine habitum Sacre Religionis imponimus, ut te largiente, & devotus in Ecclesia persistere, & vitam percipere mereatur æternam. Per Christum Dominum Nostrium. Amen.

Tandem aqua benedicta aspergatur, & ad osculum pacis deferatur a Magistro, atque ultimum locum habeat, tempusque probationis ei designetur a Prælo, juxta decretum Concilii Tridentini Sess. 23. quod est integer annus, ut ipse austeritatem Ordinis, & fratres mores ejus experiantur, & probent de Jure enim Novitius Monasterium ingreditur probaturus, & probandus a fratribus.

5. Si autem pluribus habitum conferri contigerit mutanda sunt in verbis, & Orationibus supradictis quæ rationabiliter mutari debeant. Vestes Novitorum sæculares usque ad tempus eorum professioni præfixum sub custodia fideliter ferventur. Receptio Novitii scribi debet statim in libro speciali receptionibus tantum destinato, relatis anno, mense, die, & hora eadem, & Magistro Novitorum subscribentibus cum duobus aliis fratribus testibus, qui quidem liber in depositum Conventus includatur solertissime servandus ne pereat.

CAPUT V.

De institutione Novitorum.

1. Ut nihil utilius in Ordine quam Novitiorum instructio, ita nihil, aut pondere gravius aut opere difficilius: etenim Novitatus quedam virgultorum novella plantatio est inde ad hortum Domini fructices eliguntur, & furculi de stipitibus sæculi avulsi, ac in domo Domini plantati inferuntur in bonam olivam non sine magno labore, ac industria.

2. Hæc autem sedulo considerantes, & quantum in Domino possumus boni Ordinis fructi providere cupientes inviolabiliter constitimus, ut in qualibet Provincia ab ejus Diffinitorio Provinciali inter Capitulum Domus, seu Conventus potiores, & aptiores eligantur in quibus sancte, & pie Novitii nostri omnem Ordinis disciplinam edificant, & regulariter instituantur a suis Magistris, itaut in aliis Conventibus probationis annum nequeant traducere.

3. Ceterum si in aliqua domu ad novitiatum non designata, & assumpta, aliquis recipiatur ad Ordinem, Commendator ejus quamprimum illum transferat ad quamlibet ex Conventibus ad probationem electis, juxta Provincialis arbitrium, quod quidem a Commendatore fieri præcipimus infra unum mensem a receptione sub poena privationis officii.

4. Domus autem Novitorum in hujusmodi Conventibus sit locus segregatus a professorum convictu, ita sane, ut licet fratres Clerici sint etiam intra novitiatum usque ad sacerdotium cum ipsis quoque nolimus Novitios habere commercium, sed ficut hujusmodi Clericos, & Novitios ab omnibus aliis fratribus, speciali clausura

loci separamus, ita ipsos a se invicem propriis Dormitoriis intra Novitiatum dividimus quantum facultas Conventus, & loci amplitudo permiserit. Ad hoc autem utriusque Dormitorii Cella sint numero sufficientes, ne binos in eadem convivere sit necesse, aut lectulos in aliqua duplicari, sed singula singulos habeant, ut profundius silentio, & solitudini studeant, vel gerant spiritualia liberius.

5. In Novitiatu etiam præter alia communia commoda, locus deputetur spiritualibus collationibus habendis, ceremoniis, & Rubricis addiscendis, regularibus pariter disciplinis, & culparum Capitulis exercendis idoneus. Insuper, & Oratorium, in quo nemo aliquid agat nisi id, ad quod factum est, unde, & nomen accepit.

6. Novitiatu semper sit clausus, ejusque clavem solum habeat Magister Novitorum, aut socius, illique soli, vel Prælo liceat alicui concedere ingressum, si vero ingrediens loqui cum Novitio voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

7. Quoad Magistrum Novitorum, pariter, ut supra decernimus, ut in singulis præfatis domibus ab eodem Capitulo diffinitorio instituat vir quidem Religiosus, virtute, prudentia, doctrina, moribus, & matura ætate præditus, qui Commendatori sit subiectus in omnibus. Si autem extra Capitulum vacaverit, ad Provinciale pertineat Magistrum Novitorum electio.

8. Hic ergo Magister statim, ac Novitii in locum novitiatu introducti fuerint, eis prudenter suadeat, ut per Generalem omnium peccatorum confessionem totius ante acta vitæ conscientiam diluant præstantiam illis Religiosæ vocationis aperiat, & Dei vocantis misericordiam, qua eos dignatus est a sæculi laqueis, & vanitatibus eripere pio sermone non sileat. Illos regula, & Constitutionibus informet, & ad perfectam votorum observantiam inducat: Præcipua vero ad ardentissimam nostri instituti, & quarti voti charitatem, ut paulatim eos conformes faciat Imagini filii Dei, & exemplum dilectionis ejus ipsorum cordibus ingerat, obedientiam eis laudet, paupertatem extollat. Pudicitiam puris verbis insinuet, & pietatem erga proximum Deo dilectissimam referat, ut singulis votorum virtutibus eorum mens, & anima ferveat.

9. Inter hæc omnia Catechismum Christianæ disciplinæ sæpius eis in doctrina sana, & patienter exponat, humilitatem cordis eos habere doceat, & frequenter, pure, & lacrimabiliter cum integritate, & pudore confiteri, & celestem panem exurire, & ante sumptionem in oratione, & peccatorum assidua deploratione se exercere, ut ad Eucharistiam diebus *Distin. 1. Cap. 7.* constitutis accédant, confessiones eorum solum audiat Magister. Si tamen Prælo aliter expedire judicaverit, ad alios confessorios virtute, zelo, & prudentia probatos, ducere poterit, si quæ Novitius justa de causa petierit alium confessorium superior teneatur illum dare.

10. Ulterius debent instrui Novitii ad orationem mentis, & oris quotidie agendam, ad quam Magister typum, ordinem, & tempus prescribat, eosque pariter instituat ad conscientiam sæpius in die discutendam, libros Mysticæ Theologiæ devotos, & spirituales apud se retinere, & crebro legere studeant, ut in eis scientiam

que dignus appareat, statim per secretos calculos ad approbationem, vel reprobationem procedatur, ubi Fratres juxta testimonium Magistri Novitiorum, & proprium quod fecerint de Novitio judicium, eum omni æquitate repellant, vel suscipiant.

11. Demum hujusmodi Novitiis, jam ad professionem admittis denuntiamus quod si intra duos præfatos menses, & non antea quidquam de suis bonis habitis, vel habendis disponere voluerint, libere id faciant, præmissa licentia Ordinarii, juxta dispositionem Concilii Tridentini.

CAPUT VII.

De professione, ejusque solemnitate forma.

1. Cum jam dies advenerit, qua Novitius profiteri debeat (sive id sit in Ecclesia post Offeritorium, sive in Choro, aut Capitulo) constituitur a Magistro genibus flexis ante Prælatum, cui sub excommunicationis sententia præcipimus, ut prius quam ab eo Novitius professionem, & vota suscipiat, singulorum substantiam & vincula ei graviter exponat: quid nempe illum obliget votum obedientiæ, paupertatis, & castitatis, & præcipue quartum speciale nostri Ordinis ex visceribus primævaque institutione ipsius emanans; vi cujus Fratres nostri absolute promittunt redimere captivos, & ulterius, & æque absolute se tradere in pignus, & quæcumque vite discrimina pro periclitantibus in fide, quos jam argento, vel auro redimere non poterint.

2. Post hæc debet illi proponere omnia incommoda, & asperitates Ordinis quodque eas observare debet, pro ut in Constitutionibus continetur. Quibus sic expositis interroget professurum: an ipse bene perpensis, eligat potius manere in Religione, quam ad Sæculum reverti; quo asseverante surgat Prælatus dicens: Dominus qui incipit ipse perficiat. Et Fratres respondeant: Amen. Postea vero illum exuat Caput, Cappa, & Scapulario sub his verbis: Exuat te Deus veteri homine cum omnibus actibus suis. Et Chorus respondeat: Amen. Ad hæc insuper benedictionem habitus in hanc formam adhibeat.

- Y. Ostende nobis Domine misericordiam tuam.
R. Et salutare tuum da nobis.
Y. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
Y. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine Jesu Christe, qui regimen nostre mortalitatis induere dignatus es, obsecramus immense largitatis tue abundantiam, ut hoc genus vestimentorum quod Sancti Patres ad innocentiam, & Sanctitatis indicium ferre sanxerunt, ita bene & dicere digneris, ut qui hoc usus fuerit te induere mereatur: qui vivis, & regnas &c.

Deinde aspergatur aqua benedicta: tunc flexis genibus Novitius ter dicat hunc versum. Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vocem, & non confundas me ab expectatione mea. Et

ter respondeat Conventus: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Gloria Patri &c. Postea induat eum Prælatus vestibus benedictis dicens: Ego auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, & auctoritate Apostolorum Petri, & Pauli, & auctoritate ab Ordine mihi commissa, do tibi habitum professorum Ordinis nostri in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Et quando incipit induere, dicat: Induat te Deus homine, qui secundum Deum creatus est in justitia, Sanctitate, & veritate; tunc prosternatur Novitius, & Prælatus dicat.

O R E M U S.

Deus Misericors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil sanctum inchoatur, nihilque boni perficitur, adfuit nostris precibus aures pietatis tue, & hunc famulum tuum cui in tuo Sancto Nomine, habitum Sacra Religionis nostre imposuimus a mundi impedimento, & sæculari desiderio defende; & concede ei, ut in hoc sancto proposito devotus persistere, & remissione peccatorum capta ad electorum valeat pervenire consortium. Per Christum, &c. Amen. Deinde dicat. Psalm. 132.

Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare Fratres in unum.

Sicut unguentum in capite quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam ille mandavit Dominus benedictionem, & vitam usque in Sæculum. Gloria Patri.

Quo finito Prælatus incipiat Litanias, & Conventus respondeas ut sequitur.

- Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de Cælis Deus. Misere nobis.
Fili redemptor mundi Deus. Mis. nobis.
Spiritus Sancte Deus. Mis. nobis.
Sancta Trinitas unus Deus. Mis. nobis.
Sancta Maria. ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix. ora.
Sancta Virgo Virginum. ora.
Sancte Michael. ora.
Sancte Gabriel. ora.
Sancte Raphael. ora.
Omnes Sancti Angeli, & Archangeli.

orate pro nobis.

Omnes Sancti Beatorum Spirituum ordines.

orate pro nobis.

S. Joannes Baptista. ora.

Omnes Sancti Patriarchæ, & Propheta.

orate pro nobis.

Sancte Petre. ora.

Sancte Paule. ora.

Sancte Andrea. ora.

Sancte Jacobe. ora.

Sancte Joannes. ora.

Sancte Thoma. ora.

Sancte Jacobe. ora.

Sancte Philippe. ora.

Sancte Bartholomæ. ora.

San-

- Sancte Mattheæ. ora.
Sancte Simon. ora.
Sancte Thaddæe. ora.
Sancte Mathia. ora.
Sancte Barnaba. ora.
Sancte Luca. ora.
Sancte Marce. ora.

Omnes Sancti Apostoli, & Euangelistæ. orate pro nobis.

Omnes Sancti Discipuli Domini. orate pro nobis.

Omnes Sancti Innocentes. orate pro nobis.

Sancte Stephane. ora.

Sancte Laurenti. ora.

Sancte Vincenti. ora.

Sancte Petre Paschasi. ora.

Sancte Petre Armengaudæ. ora.

Sancti Fabiane, & Sebastianæ. orate.

Sancti Joannes, & Paule. orate.

Sancti Cosma, & Damiane. orate.

Sancti Gervasi, & Protasi. orate.

Omnes Sancti Martyres. orate.

Sancte Silvester. ora.

Sancte Gregori. ora.

Sancte Ambrosi. ora.

Sancte Augustine. ora.

Sancte Hieronyme. ora.

Sancte Martine. ora.

Sancte Nicolæ. ora.

Omnes Sancti Pontifices, & Confessores. orate pro nobis.

Omnes Sancti Doctores. orate.

Sancte Pater noster Petre. ora.

Sancte Antoni. ora.

Sancte Benedicte. ora.

Sancte Bernar. ora.

Sancte Dominicæ. ora.

Sancte Francisce. ora.

Sancte Pater Raymunde. ora.

Omnes Sancti Sacerdotes, & Levitæ. orate pro nobis.

Omnes Sancti Monachi, & Eremitæ. orate.

Sancta Maria Magdalena. ora.

Sancta Agata. ora.

Sancta Lucia. ora.

Sancta Agnes. ora.

Sancta Cecilia. ora.

Sancta Catharina. ora.

Sancta Anastasia. ora.

Omnes Sanctæ Virgines, & Viduæ. orate.

Omnes Sancti, & Sanctæ Dei. Intercedite pro nobis.

Propitius esto. Parce nobis Domine.

A damnatione perpetua. Libera nos Domine.

Ut regularibus disciplinis nos instruere digneris. Te rogamus audi nos.

Ut presentem Fratrem conservare, & visitare digneris. Te rogamus.

Ut statutum nostrum roborare digneris. Te rogamus audi nos.

Te rogamus audi nos. Ut nos in tuo sancto Servitio conservare digneris. Te rogamus.

Fili Dei. Te rogamus.

Fili Dei. Te rogamus.

Fili Dei. Te rogamus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

Dona nobis pacem.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster.

Y. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Y. Salvum fac servum tuum Domine.

R. Deus meus sperantem in te.

Y. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eum.

Y. Esto ei Domine turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

Y. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Y. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Deus, qui non mortem peccatoris, sed per poenitentiam, & emendationem vitam semper inquis, te suppliciter deprecamur, ut huic famulo sæcularibus actibus renuntiante large pietatis tue gratiam infundere digneris, quatenus castris tuis insertus, ita tibi militando stadium vite præsentis percurrere valeat, ut bravium æternæ remunerationis te donante percipiat per Christum &c.

O R E M U S.

Deus, qui renunciantibus sæculo mansionem præparas in Cælo, dilata hujus Sanctæ Congregationis temporale habitaculum cælestibus bonis, & præsta, ut fraternæ tencantæ compagine, charitatis unanimis, continentiam præceptam custodiant: sobrii, simplices, & quieti, Professionis donum in Ordine tuo sibi datum fuisse, gratia cognoscant, concordet eorum vita cum nomine, ut professio sentiat in opere. Per Dominum &c.

O R E M U S.

Deus, qui nos a sæculi vanitate conversos ad æternæ vocationis accendis amorem, pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam nobis, qua in te perseveremus infunde, ut protectionis tue muniti præfidiis, quæ te donante, promissimus impleamus, ut nostræ professionis executores electi ad ea, que creditibus in te dignatus es promittere pertingamus.

3. Deinde surgat Novitius & professionem a se, vel ab alio conscriptam, publice faciat, & legat in hac forma. Ego Frater N. filius ex legitimo Matrimonio, N. & N. in loco (urbe, vel oppido) N. natus, & procreatus, facio professionem, & promitto obedientiam, paupertatem, & castitatem observare, Deo, & Beatissimæ, ac immaculatæ Virgini Mariæ, atque Beato Parenti Nostro Divo Petro Nolasco, & tibi N. Commendatori hujus Domus N. regalis Ordinis ipsius immaculatæ Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Vice Reverendissimi P. N. Magistri Generalis, & successorum ejus, secundum regulam S. P. N. Augustini, & Constitutiones prædicti Ordinis, pro ut in eis continetur, eroque obediens tibi, & suc-

tiam sanctorum edificandis meditando, & contemplandi modos, & discrimina differant, & cuique alterum eorum statuatur prout gradus perfectionis, & necessitas postulaverit. Vitas etiam Patrum, & sanctorum Ordinis lectitandi consuetudinem ingerat. De quibus omnibus in loco ad eadem destinato cum Magistro, vel socio quotidie per dimidiam ad minus horam collationem spirituales indispensabiliter habeant.

11. Quantum ad Orationem vocalem maxime incumbat, ut horas canonicas in Choro attente, & devotè persolvant, & quicquid recitent tam intra, quam extra Chorum non sola voce, & spiritu, sed mente pariter pellant, Regulis Divini Officii, caeremoniis, & ritibus, juxta Romanum, & usum Ordinis nostri eos diligenter imbuat, pro quibus, & reliquis ex Regula, & Constitutionibus pertractandis singulis diebus tempus speciale præstituat ab omnibus aliis occupationibus ereptum. Integrum Horarum pensum eos quotidie implere assuescat, ut cum professi fuerint propensius illud exercent. Novitios laicos ministerium rei sacræ specialiter edoceat, & universim omne ad hoc munus committere, & devotè exequendum juxta rubricarum, & caeremonialis Ordinis apices solertissime instruat.

12. Ad devotionem, cultum, & pietatem erga Beatissimam Virginem Mariam invitet illos sepius, & sic ad ejus dilectionem provocet, eamque velut signaculum ipsorum cordibus insigat, ut nihil sit in ore, nihil in mente, vel opere, quod Mariam non resonet, nihil eis sine Maria sapiat, nihil cum Maria displiceat, & cuncta in ejus nomine aggrediantur, & gerant qui ejus officio parvo in Choro non interfuerit, id privatum inviolabiliter compleat. Post coenam autem, tam Novitii, quam Professi quinque Rosarii decadas cum Litanis Lauretana devotissime in Oratorio recitent, quibus peractis examen conscientie faciant per aliquam morulam ad arbitrium Magistri, posteaque sibi ipsis, & Dormitorio benedicant antequam ad quietem se recipiant.

13. Singulis sextis feriis, vel alia ejusdem hebdomadæ culpas dicant Magistro Capitulariter congregato, quos autem ille aperte negligentes, aut lapsos in aliqua regulari culpa deprehenderit, verbo, & opere corrigat, non quidem acerbe, vel acriter, sed suaviter, & mite, ut eos ad meliorem frugem potius benignitate, quam severitate inducat, quo modo in Capitulo, vel ubicumque objurgati fuerint, a Superiore veniam captare debeant instituat: aliquando etiam sine causa tam Novitios, quam Professos nonnulla mortificatione prudenter exerceat, vel interdum ad punitionem præparari jubeat, ut animi promptitudinem ad obediendum agnoscat.

14. Novitius se semper in sua Cella contineat, nec ad aliam transeat sine licentia Magistri, nullibi oculos sublimes habeat, sed dimissos sibi aliquid danti, & auserenti, aut etiam improperanti, vel laudanti, se devotè, & humiliter inclinet. Prospera, & adversa unanimiter, & æqua fronte suscipiat, de re nulla cum alio contendere audeat, nec se, vel alium proterve defendere, si fratri suo scandalum ingerat, proferat se ad pedes ejus donec illum surgere jubeat.

15. Cum secularibus nullo modo Magister

eos colloqui permittat, & cum parentibus rarissime, & a se prius obtenta licentia, cum fratribus Conventus nullam consuetudinem habeant nec ad brevissimum sermonem, aut moram ipsis adhareant, sed juxta illos submissis oculis silentes transeant nullam penitus respondendo aut interrogando præbentes occasionem ad alloquia, multo magis eorum Cellas ingredi caveant, etiam vocati nisi a Prælo dumtaxat.

16. A domu Novitiorum semper bini egrediantur, & non aliter professos quantum fieri possit idem servare intendimus. Epistolas neque scribant neque mittant, sive recipiant sine licentia Magistri, qui eas primo legat. Similiter neque in refectorio, seu extra cuicumque aliquid largiantur, aut mittant, neque sibi ab aliis oblata (nisi a solo Prælo) suscipiant sine venia ipsius Magistri, qui propterea quicquid eis opus fuerit, provideri sollicitet secundum possibilitatem Conventus.

17. Disciplinas singulariter frequentes suscipiant prout devotionis fervor, & spiritualis necessitas exigat, verumtamen non eas imprudenter assumant, sed cum discretione, & consilio Magistri, præter Conventuales, & a Constitutione præfixas in vigiliis communionis totus Novitatus communem disciplinam accipiat, ad quam omnes Magister prævio sermone accingat aliisque dispositionibus, & exercitiis preparari studeat, ut digne ad caelestem mensam accedant.

18. Omnibus Novitiis assignetur a Prælo qui eos plano, & vulgari cantu instruat sub poena suspensionis ab officio per sex menses, & præter hanc artem ad nullam aliam scientiam nisi Philosophiam, seu Theologiam eos quomodocumque distrahere permittimus, nisi peracto integro anno, in quo de rebus Ordinis Divino officio rite, & debite recitando, & perite cantando, & de Constitutionibus, & regula satis superque fuerint edocti, qua de re omnem dispensandi facultatem Provinciali atque etiam Magistro Generali detrahimus.

19. Novitios tam Clericos, quam laicos, ita Novitatus clausura contineat, ut in receptione usque ad emissam professionem nemo inde exeat quocumque quæsito colore, vel prætextu ad fratrum cuilibet ministrandum tam transeunt, quam permanentem cujusque gradus, & conditionis exititer, etiam si fuerit Prælati, neque commune aliquod officium Conventus singularim extra novitatum exercent, sed bini dumtaxat aut plures nulla rursus eis copia fiat a Monasterio egrediendi nisi ad aliquem communem actum comitante eos semper Prælo aut Magistro.

20. Si vero aliquis Novitius clausuram frangat, & septa Monasterii etiam per brevem moram, & habitu non dimisso prætereat, quacumque mente id faciat, etiam si animo redeundi non admittatur denuo, nisi facti vehementer poeniteat, & iterum incepto probationis anno a tempore, & hora sui reditus, & novæ receptionis ad Ordinem quæ omnia adnotari debent in libro receptorum pro ut sic gesta fuerint, ut sciatur quod usque dum vergat eadem hora post annum a regressu prosteri non potest.

21. Sed quoniam semper seculum expugnare Novitios bello suo durissimo non dubitamus, id circo pro illis sobrie Magister invigilet, ne de omnibus sibi traditis perdat quemquam, unde

si moe-

si moestum aliquem, tædiove affectum deprehenderit, prudenter, & bonis actibus a pravis suis cogitationibus avertat, injungat illi ferventius orare, jejunare parcius, confiteri, & communicare frequentius. His enim telis Diabolus deterretur, & vincitur. Cum autem sic illum moverit forte lucrabitur collabentem, si tamen ab eo despectus perierit, sciat sanguinem ejus de manu sua requirendum esse.

CAPUT VI.

De admissione Novitiorum ad Professionem.

1. Cum dicat Apostolus: Omnia probate, & quod bonum est tenete, proinde non omnes, aut quoscumque Novitios eo solum quod Novitiatum impleverint ad professionem suscipimus, sed eos tantum, quos integer probationis annus, & morum integritas idoneos ad Ordinem ostenderit, nec informatio authentica, indignos aliunde prodiderit.

2. Sed ne in re tam gravi defectu declarationis, aut qualibet alia causa male fiat admissio, consentaneum inculcare duximus, quæ ad legitimam professionem jure communi, & nostro requiramus. Primo enim nullum ad professionem admittimus, nisi completo anno ab ætatis suæ, & uno integro probationis, quem quidem annum etiam si Novitius intraverit ante 15. ætatis suæ, declaramus canonicè non incipere usque ad ejus finem, quo perfecte a puncto in punctum elapso fieri debet professio, etsi aliter attentetur sit invalida, & irrita juxta sanctiones Concilii Tridentini, quæ omnia constare debent per testimonia de Jure legitima.

3. Insuper antiquis nostris Constitutionibus inhærendo irritam & inanem declaramus professionem eorum, quos ad eam Prælati admiserit inconsulto Conventu, & absque majoris partis sui Capituli consensu, qui tamen Prælati sine illo, aut sine prædictis conditionibus Concilii Tridentini quemquam ad professionem ausus fuerit admittere, officio, & dignitatibus, ac voce activa, & passiva, maneat perpetuo privatus.

4. Similiter juxta motum proprium Sixti V. ab Alexandro VII. in constitutionibus nostri Ordinis confirmatum, inaniter, & irritè ipso facto profiteri statuimus, eos omnes qui ex sacrilego, aut incestuoso concubitu usque ad tertium consanguinitatis, vel affinitatis gradum fuerint progeneri, poterunt tamen si de licentia Magistri Generalis, aut Provincialis, juxta motum ejusdem Sixti, ad professionem Conventorum admitti: si alioquin bona indole, & morum honestate sint præditi, nec eos aliquod juris, seu nostræ Constitutionis impedimentum afficiat: Prælati vero, qui hujusmodi natalium defectus habentes ad professionem, vel etiam receptionem scienter admiserit, vel informans in informationibus simulaverit, gravissimis poenis, a Sixto V. influctis, & in superiori parte jam declaratis, severissime plerendos esse denuntiamus.

5. Sub eadem insuper nullitate professionem nostram interdiximus universis alienæ professionis Fratribus: nisi de Nobilibus Ordinum Militarium extiterint: juxta decreta SS. Pontificum, Urbani VIII., & Alexandri VII., ac nostri pariter Ordinis instituta; Superius quoque in cap.

3. hujus dist. ordinata. Quicumque autem prædictus in hoc capite conditionibus, aut defectibus laborantes ad professionem nostram accesserint, & obreptitè, ac subreptitè id est alicubi salitate, vel tacita veritate illam emiserint, quocumque tempore id appareat, protinus ab Ordine nostro expellantur, ut inaniter ipso facto professi.

6. Prælati vero præcipimus sub excommunicationis sententia ipso facto incurrenda ut quando Novitius vocatur ad professionem suscipiendam, protestentur illi, non esse mentem eorum Conventus, nec Ordinis consentire ad ipsam si contagiosam occultam, aut incurabilem aliquam infirmitatem, servitutem, conjugium, alienæ pecuniæ obligationem, seu genus ab Hebræis supra quartam etiam generationem, vel Mauris, sive a S. Inquisitione directè, vel indirectè fidei causa punitis, aut ab aliis quomodocumque nota dedecoris iniustis, celaverit; dum tamen labe, macula, & infamia, omnino extincta non sit.

7. Rursus declaramus professionem in Ordine nostro debere semper fieri solemniter in manibus Prælati.

8. Si ab Ordine nostro Novitius aliquis repellendus sit, Prælati exposita prius Capitulo, causa expulsiōnis de consilio ipsius tonsuram radat, & habitu illum exuat dicens: Ego auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, & auctoritate Apostolorum Petri, & Pauli ab Ordine mihi tradita, exno te habitu Novitiorum nostris Ordinibus, & ab illius observantia te absolvo, & restituo te in priorem statum secularem in quantum ego possum in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

9. Verumtamen Prælo consulumus, ne sit ubique facilis in expellendis Novitiis, nec nimis pium se præbeat in ipsis retinendis. Qui autem frigiditate vocatione voluerit repetere seculum, non statim dimittatur, donec eum aliquo interjecto tempore pii Fratres exhortentur, ut si forte levitate aliqua, vel Diabolica fraude deceptus in hanc cogitationem incidit, ad perseverantiam excitetur. Si tamen admonitus renuerit, suo relinquatur arbitrio, & si non dum fuerit sui juris, benigne Parentibus, aut tutoribus tradatur.

10. Cum vero in sua vocatione perseveraverit, intra duos menses professioni proximis proponendus est a Prælo Capitulo, ut per suffragia secreta probetur, aut reprobetur ad illam: Prius tamen procedendum est ad informationem, & testimonium, quod de illius (etiam Laici) habilitate, & aptitudine reddere debet coram Capitulo Magister Novitiorum, cui præcipimus in virtute obedientie, ut quos expertus fuerit in Novitio defectus professionis merito refragantes absque ullo studio, animique affectione patefaciat, an illum videlicet durum, & protervum in obediendo notaverit, an superbum, rixosum, inquietum, & seminatore discordiarum, an stupidum, rudem habentem, an corporis habitudine, vel in aolis pravitate observantia regularibus adversum vel incommodum, an turpi vitio a natura, seu inveterata consuetudine subiectum, ob aliumve quemcumque notabilem defectum professione indignum. Qui autem his, & similibus, seu corporis, seu animi morbis de more laboraverit, nullatenus ad suffragia admittatur, sed confestim de consilio Capituli rejiciatur a Prælo: quod si undequaque

successoribus tuis; usque ad mortem, & in Saracenorum potestate, in pignus, si necesse fuerit, ad redemptionem Christi fidelium de- tentus manebo.

4. Exinde vero prosequatur in hæc verba: Quam professionem sponte, & libenter emitto, peractio jam integro probationis anno, & præmissis omnibus requisitis, juxta Concilii Tridentini decreta, & prædicti Ordinis Constitutiones, quæ omnia rite, & legitime in me processerunt, & debite facta sunt; In cujus rei testimonium, hanc Canonice professionis attestacionem feci, & propria manu subscripsi.

5. Hic autem memoret Conventum, ubi proficitur, & annum Domini, diem, mensem, & horam, ac etiam annum foundationis, & revelationis Ordinis ab immaculata, & fundatrice nostra, & postea se subscribat; quæ omnia contestari debet Prælati, & alii duo Fratres, pariter subscribentes; liber autem professionum semper in deposito Conventus diligentissime custodiatur. His rite peractis, dicat Prælati.

¶ Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis.

¶ A Templo Sancto tuo quod est in Hierusalem.

6. Deinde donet ei Communionem societatem. Professi, manus suas claudens, & dicens: Omnes quamvis per gratiam Baptismi Fratres sumus in Christo, & unum Patrem habeamus in Cælo, si ejus præceptis prout possumus obsequimur, proculdubio tunc maxime unimur, quando orationibus, & beneficiis invicem nosmetipsos copulamur; quemadmodum, & in primitiva Ecclesia, quibus cor unum erat, & anima una, quorum vita amore plures accensi, possessiones, & facultates rerum vendentes congregatis cum Matre Jesu in unum pretia deferebant, gaudentes, quæ accepta Apostoli tradebant omnibus ut opus erat; sicque iste ut proficiat in Domino ipso inspirante, & eorum exemplo communitatis nostris optat jungi consortiis. Idcirco damus ei communem societatem vivendi nobiscum, quantum a Domino possumus promoveri, & nostrum est largiri, quatenus cum electis a remuneratore omnium bonorum valeat præmia repromissa percipere, Per Christum &c. Amen.

7. Tandem vero ipse Prælati, cum reliquo Conventu suscipiant illum ad osculum, & amplexum pacis, tamquam Fratrem sibi jam coherentem, quem iterum ad pedes ipsius redeuntem . . . admonet, ut gratias Deo referat pro tanto munere adepto, & ei designet postremum locum inter professos sui status.

CAPUT VIII.

De regimine Professorum, eorumque promotione ad Sacros Ordines.

1. Post professionem itaque, ne Fratrum adolescentia, sine recto, & severo moderamine disfluat, nec eis sub propria Cella, proprium nutum, & libitum relinquamus, eapropter statuimus, ut professi nostri debeant esse sub potestate Magistri Novitiorum, donec ad Presbyteratum ascendant, ut illos eo tempore Novitiatu contineat cum dormitorio, & Cellulis, quantum fieri possit a Novitiorum convictu se-

paratis. Inde autem non egrediantur, nisi cum licentia Magistri, vel socii, qui eorum vitam dirigere, & cum Novitiis virtute, & timore Domini, regularibusque disciplinis instruere debent. In Choro ad omnes horas eos non sedere permittimus, sed stantes pariter cum Novitiis recitare, vel canere.

2. Laicorum etiam educationi providentes pariter constituimus, ut professi Laici per septem annos a professione subjaceant Magistro Novitiorum, qui similiter quantum poterit, eorum curam sustineat, & regularibus imbuat disciplinis, ac præsertim Catechismum Catholicum, quam frequenter ipsis ut rudioribus, & illiteratis aperiat.

3. Strictissime autem Prælati præcipimus, ut neminem ad Sacros Ordines promoveant, nisi decursis a professione tribus annis, & non aliter. Licentiam vero ad Ordines suscipiendos, nullam posse Prælatum præbere declaramus, nisi Provinciale in sua Provincia, & pro toto Ordine Magistrum Generalem, quibus iterum in virtute S. Obedientie præcipimus, ne cuiquam ex Fratribus nostris, tribuant licentiam, vel eos permittant ad Sacros Ordines promoveri, nisi juxta formam Concilii Tridentini, & cognita prius eorum sufficientia, debita ætate, morum honestate, & literarum peritia, a se vel examinatore comprobata, quibus sub eodem præcepto subjungimus, ut in hoc examine se fideliter, & exacte gerant. Ipsique, vel Prælati a quibus examinatus fuerit ordinandus, referant Capitulo Conventus, quæ circa ejus habilitatem, aut inhabilitatem compererint. Capitulum vero (ex illis tantummodo congregatum, qui sacris sunt initiati, eademque solemnitate, & conditionibus, quas pro recipiendis ad Ordinem, & professionem ordinavimus) procedat ad probationem per suffragia secreta, quam utique omni æquitate facient, juxta sufficientiam sibi a Prælati, vel examinatore declaratam, & juxta mores, & dignitatem vite, quam in ordinando fuerint experti, quorum si major pars ordinando faveat, maneat approbatus, sin autem repulsus, donec de suis, se defectibus corrigat, & reddat habilem Ordinibus. De his quidem omnibus Commendator, per literas testimoniales certiores faciat Magistrum, vel Provinciale, ut rite, & Canonice suas literas dimissoriales expediat.

4. Obtenta igitur jam licentia, strictissime præcipimus Commendatori, ut qui Sacris Ordinibus initiandus sit, per decem dies continuos non patiatur egredi de Conventu, nec Cella, nisi ad actus Conventuales, & Spiritualia Communitatis exercitia, quibus ulterius alia superaddat; ut se ad novum statum condigne disponat, & indulgentiarum beneficia, quæ Paulus V. per dictorum se dierum spatium præparantibus indulget, assequatur.

5. Fratres Clerici, qui sine licentia Magistri Generalis, aut Provincialis, eorumve loca tenentium seu falsatis, vel suppositis eorum literis, si quæ etiam quibuscumque aliis subreptitè suffulti Sacros Ordines susceperint; careant spe dispensationis in Ordine nostro ad illorum exercitium, & habitu exuti a Magistro Generali, vel Provinciali, de consilio duorum Prælatorum, mittantur ad triremes per tres annos, de quarum tamen poena Magister in Capitulo Genera-

li,

li, cum ejus Diffinitoribus ex justis solum, & rationalibus causis poterit dispensare.

6. Si Frater Laicus statum Clericalem, & consequenter minores, & Sacros Ordines suscipere intendat, nullo modo ad id indulgeri, nec facultatem a Provinciali, quacumque ratione obtinere valeat, nisi consulta prius Sacra Congregatione regularium, & cum illius expressa approbatione, sub poena excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, nec non officiorum, & dignitatum, ac perpetue inhabilitatis ad illa, aliave in posterum obtinenda, in quo etiam taxatur potestas Magistri Generalis, sub eisdem poenis.

7. Quod si Frater aliquis Laicus absque prædictis licentia, & approbatione Sacris Ordinibus initiari ausus fuerit, confessum damnetur ad triremes per sexennium, quarum poenam sic severe infligimus ut Prælati omnes, eam non exequentes, a Divinis in utroque foro suspendamus.

CAPUT IX.

De Monialibus.

1. Cum omnibus utriusque sexus Deum in Ordine nostro colentibus debitores sumus nonnulla Monialibus nostris conferre statuta decrevimus, ut de illis, etiam quantum possumus provideamus; eas igitur omnes, quæ subint nostro Ordini ipsius Magistro Generali, & Provinciali subjungimus, quibus sit cura, ut illæ Regulam S.P.N. Augustini sine offensione custodiant, nec non antiqua documenta, & constitutiones sanctimonialium nostri Ordinis cum modificationibus, aut reformationibus constitutionum particularium cujuscumque Provincie, vel Conventus; in reliquis autem ad omnium illarum regimen & directionem pertinentibus canones Ecclesie sedulo observari præcipimus.

2. Rursus declarando sancimus, ut solum ad Magistrum Ordinis vel Provinciale, seu utriusque locum tenentes privative licentiam ad ingressum, & professionem nostrarum Monialium in scriptis semper expediendam conferre pertineat. Quo circa diligenter caveant, ne quæ ad Chorum admitti postulant ingressum affequantur, nisi perite noverint latine legere, ut debite horas, & Divinum officium persolvere sufficiant. Iisdem quoque conditionibus, aliis de Jure communi & suarum Constitutionum particularium requisitis diligenter invigilent, quibus rite cognitis, & examinatis, per se, vel alios a se designatos, illas ad habitum, & professionem suscipiant.

3. Cum & visitationes facere ad eos consequenter pertineat, similiter constituimus; ut per se quoque, aut Visitatores idoneos earum Monasteria semel in triennio visitent. Ulterius, electionibus Commendatricium præsideant, vel alios Ordinis Fratres delegent industria, zelo & prudentia præditos, qui totam electionem peragant, & conducant secundum Decreta Concilii Tridentini sessione 25. cap. 6., & 7.

4. Insuper ordinamus, ut in Diffinitorio Capituli Provincialis cujuslibet Provincie eligantur Confessarii pro singulis Sanctimonialium domibus Ordini subjectis, viri quidem provectæ ætatis, & sensum potius canitie, vel maturitate pollentes, literis etiam, & prudentia decori, quibus severe præcipimus, ne aliquando Clau-

suram Monialium ingrediantur, nisi dum casus urgeat a jure permixtus, quo tamen eveniente, nunquam solos eos ingredi patimur; sed cum uno socio viro similiter probato, qui ab eorum latere nunquam recedat, sed semper alter ab altero videatur.

5. Præter hos autem, nemo ex aliis Ordinis Fratribus cujuscumque conditionis existat prædictam clausuram ingredi præsumat, quin facultatem a Magistro Generali, vel Provinciali in scriptis obtineat, quos enixe monemus ne in ea largienda nimis faciles se præbeant, & proclives, sed in casibus a jure, & Apostolicis Constitutionibus dumtaxat præfixis sub poenis, & Censuris in illis contentis.

6. In Conventibus denuo erigendis nullam Monialium suffragium habere volumus pro electione Commendatricis, nisi elapsis ab eorum constructione duodecim annis; interea tamen pertineat electio ad Magistrum Generalem, vel Provinciale, quibus inerit potestas eam faciendi de Monialibus ipsius Conventus, vel alterius nostri Ordinis, prout magis expedire judicaverint, quæ quidem electio de triennio in triennium est semper agenda.

7. Etiam si Moniales nostre Institutum, & Votum Redemptionis opere adimplere non valeant, quia tamen mens, & animus sunt satis ad meritum, & ferventis cordis oratio aliquando vincula contrivit, idcirco universis nostri Ordinis Monialibus constituimus, ut in orationibus, & spiritualibus exercitiis, specialiter orent pro Captivis, & Redemptoribus, eorum maxime, dum in redemptionis actu versantur, pro quibus a dimissione illius, usque ad regressum eandem deprecationem in Choro facere præcipimus; prout superius Distinct. 2. Cap. 7. ordinatum est.

8. Quo circa eisdem severissime præcipimus ut in suis Ecclesiis Caspellarum, arculamve habeant, in quam fideles pro redimendis Captivis elemosynas inferant; tandem in id juste incumbant, ut Sacrifa, seu alia persona singulis diebus præfatam elemosynam exigat.

CAPUT X.

De Susceptione, & Regimine Tertiariarum.

1. Monialibus utcumque directis, expedit etiam, ut Tertiarios non præmittamus, de quorum pietate bonum in Christo odorem ab ipso Religionis limine plerumque suscepimus, ut illis ergo cujuscumque sexus extiterint, non sine delectu, & consilio Ordinis pateat ingressus, præcipimus Commendatoribus, & Prælati localibus, ne unquam Tertiariam aliquem, vel Tertiariam instituant, nisi prævia in scriptis Magistri Generalis, vel Provincialis facultate.

2. Circa Tertiarias autem non claustraliter viventes nullam omnino licentiam a prædictis Magistro, & Provinciali dispensari volumus nisi prius fide digno testimonio eis constet de morum integritate, & rei familiaris copia, quæ victui sufficere possit, cum reliquis qualitatibus ad id jure requisitis.

3. Sub dictis ergo conditionibus, & non aliter, præfatus Magister, aut Provincialis, licentiam tribuant Prælati locali, ut possit ejusmodi foeminas induere. Huic autem strictè præcipimus, ut tam in istis, quam in aliis cujuscumque sexus

sexus Tertiariis induendis, fervet omnino Breve Apostolicum S. D. N. Innocentii XI. Ordini nostro expeditum, quod incipit: *Nuper pro parte &c.* Datum Romae die 30. Septemb. 1680. ubi statuitur non licere Superioribus localibus Ordinis delegare auctoritatem conferendi habitum praedictis Tertiariis, sed hoc pertinere ad ipsos privative, posse tamen semel indutos per se ipsos regere, & insituere, vel si mallent aliquem Fratrem Ordinis designare, virum probum, & spectabilem, qui eos inserviat in iis, quae observare debent.

4. Omnibus vero Tertiariis utriusque sexus, tam intra, quam extra claustra degentibus salubriter constitutum, ut primo Regulam Sancti P. N. Augustini prae manibus habeant, & prout congruat statui inviolabiliter observent, ulterius etiam Constitutiones pro ipsorum modulo, & conditione contextas ad observantiam, ducant, & super omnia sic Praelatis obediant, ut juxta suum propositum, aut simplicem Votorum Professionem, pie, & laudabiliter vivere consueverint, & dignam retributionem promereant a Domino. De his ergo debet eos impense praemonere Director illorum, & plus, minusve hujusmodi regularis disciplinae observantias, & obligationem commendare, secundum eorum distinctionem, & vitam ab ipsis proposita differentiam.

5. Universis tamen pium onus pro Captivis orandi subiungat, quia illorum redemptio est specialis finis Ordinis nostri cuius habitum, seu Professionem, qui quomodocumque susceperit eorum subsidio respective se consecrat, ut pro illis redimendis, quantum possit, & se adstrinxerit elaborare, aut saltem pretium orationis impendat.

6. Praeterea Director, Tertiariis omnibus claustraliter viventibus declaret eos in hujusmodi pietatis praemium cunctis potiri gratis, indulgentias, peccatorumque remissionibus Fratris professis nostri Ordinis indultis absque ullo penitus discrimine juxta formam, & tenorem Bullae in eorum favorem a SS. Innocentio XI. specialiter expeditae, quae incipit: *Cum sicut* sub Datis Romae die 8. Augusti 1681. claustraliter vero non viventibus indulta edisserat, & gratias ipsismet ab eodem Innocentio XI. concessas juxta Bullae seriem *Nuper pro parte* incipientis sub datum ibidem die 22. ejusdem mensis, & anni.

CAPUT XI.

De Confraternitatibus Scapularii nostri Ordinis, deque institutione, & sollicitudinibus eorum.

1. Quamquam ab antiquis temporibus, ex Constitutionibus Apostolicis usus semper viguerit praefatam Confraternitatem erigendi, ipsique alias extra Ordinem aggregandi: dudum tamen SS. Clemens IX. in sua Bulla, quae incipit: *Insuper eminenti* sub Datis Romae 7. Idus Septembris, Anno Incarnationis Domini 1668. sui Pontificatus secundo de integro facultatem indulsit, tam Magistro Generali nostrae observantiae, quam etiam vice Generali ejusdem Excalceatae familiae, eorumque respective Procuratoribus Generalibus in perpetuum, ut utriusque sexus Confraternitates, tam sub invocatione B. Mariae de Mercede, quam alia quavis nuncupatione, ubique locorum erigere, & insituere valeat, illas

que sic erectas, & institutas illius Archiconfraternitatibus aggregare, ipsisque communicare, omnes ejus gratias, privilegia, & indulta: servata tamen forma a SS. Clemente VIII. super hujusmodi erectionibus, & aggregationibus constituta.

2. Ex his autem ubicumque erigenda sit Confraternitas nostri habitus sub invocatione B. Mariae de Mercede, tam in Ecclesiis Ordinis, quam extraneis semper id fiat de consensu, auctoritate, & Literis Magistri Generalis Ordinis; vel ejusdem Procuratoris Generalis in Urbe, qui quidem consensus, & Literae in capite Libri ipsius Confraternitatis intextantur.

3. Ut igitur in Confraternitatibus erigendis forma a Clemente VIII. praescripta servetur, praedictus primo Magister, aut Procurator satagere debet, ut ante omnia facultas ex Ordinario loci, ubi Confraternitas sit instituenda comparatur, cujus Literis testimonialibus sibi liquido constet de approbatione illius, & ejus Christianae pietatis, & Statutorum, quibus exercere intendit; secundo cavere debeat ne inibi, alibive locorum ad tria milliaria circumjacentium, alia prius Confraternitas erecta sit, licet super hac distantia, ob justam causam ab Ordinario loci approbatam dispensare, & in loco viciniore novam institutionem facere possit. Tertio ea tantum Confraternitati, quam erigit, privilegia, Indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta communicare debet, quae Ordini nostro, seu Archiconfraternitati in specie sunt concessa; non autem, quae per extensionem, vel communicationem indulta. neque insuper hanc communicationem faciat sub generali forma, & ad instar, sed expresse, & in specie singula privilegia, & spirituales gratias referendo, prout specialiter continentur in Bulla SS. Innocentii XI. quae incipit *Exponi nobis*; sub Datis Romae die 23. Decembris Anno Domini 1678., & sui Pontificatus tertio, aut in aliis, quae nunc, aut pro tempore emanaverint.

4. Ad institutionem autem hujusmodi Confraternitatis in Ecclesiis nostris, semper a quibusdam discretis Fratribus, una cum futuris sodalibus aliqua prius condantur statuta, seu leges, quibus recto Ordine juxta finem ejus, & pietatis officia dirigatur, inter quae id minime praetermittendum quod scilicet Praelatus Domus, vel Frater alius ab ipso designatus sodalium Congregationibus intersit, tamquam eorum director, & Voto gaudens decisivo in omnibus.

5. Et ne, quod in nostri Ordinis beneficium a Summis Pontificibus concessum fuit ipsi aliquando noceat, ordinamus, ut Magister Confraternitatem nostram in alienis Ecclesiis praesertim regularium, non instituat nisi sub hac expressa conditione, quod si noster Ordo domum in eodem loco temporis decursu fundaverit, institutio Confraternitatis in aliena Ecclesia facta, eo ipso penitus expiret, & nullius reddat valoris, quin potius Magister novam tunc erectionem in Ecclesia nostra servatis servandis facere possit. Haec autem omnia sic firmare studeat, ut tam Superiores caeterarum Ecclesiarum, in quibus instituenda fuerit Confraternitas, quam ipsi Confratres juramento promittant, se nunquam directe, neque indirecte, nec per se, neque per alios impedimento fore, quo minus nos, si occurrat occasio, novum ibi Monasterium acquirere valeamus.

mus; imo expresse protestentur se ad id quatenus opus fuerit ex nunc pro tunc suam praebere consensum.

6. Ceteram pia, & erectio nostrae sodalitates Scapularii, & aggregatio alterius ad illam semper debet cedere in Beneficium Redemptionis, ut in illa utraque, juxta mentem, & verba praefati Clementis X. sedulo incumbat. Idcirco tam sodalibus nostrae Confraternitatis de Mercede, quam alterius isti aggregatae statuiamus, ut primo sodalem aliquem designent, qui diebus festis petat eleemosynam pro captivis in Ecclesiis ad praedictas Confraternitates respective pertinentibus: secundo, ut singulis diebus omnes sodales utriusque sexus ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam recitent, pro patientia, & fortitudine Captivis fidelibus impetranda: tertio, ut Confratres nostri jejunent Sabbatis, omnibusque Vigilis Festorum Beatae Virginis Mariae praecipue revelationis, & apparitionis ejus ad nostri Ordinis fundationem.

7. Qui ergo Confrater esse voluerit rite, & recte susceptus, & bonorum omnium spiritualium, quae nostrae sodalitati Scapularii ex dispensatione Apostolica sunt concessa, fieri particeps, in libro Confraternitatis conscribi debet, & Scapularium ab aliquo Superiore Ordinis, vel ab eo potestatem habente benedictum, una cum scuto suscipere, juxta formam, sequenti capite, tradendam, illudque jugiter deferre, quamquam eo amisso, usque consumpto possit aliud non benedictum assumere. Potestas autem ad benedictionem Scapularii praestandam, sit privative penes omnes Ordinis Praelatos, hoc tamen servato discrimine, quod Magister potest illud pro tota Ecclesia benedicere. Provincialis pro tota Provincia, & uterque pariter benedictionem, & traditionem ejus delegare. Praelatus vero localis non ad benedictionem, sed ad traditionem dumtaxat illius suam facultatem subdelegare valet. Insuper, ut sodales actu consequantur indulgentias, & gratias nostrae Confraternitatis concessas, debent opere implere omnia pietatis opera, quae pro singulis assequendis constituta sunt a Summis Pontificibus.

CAPUT XII.

De suscipiendis ex devotione Scapularium, & recipiendis ad beneficia Ordinis, & forma utriusque servanda.

1. Si aliquis ex devotione habitum nostrum, vel Scapularium cum Ordinis signo gestare voluerit, prius illud benedicatur a Praelato, vel ab eo potestatem habente, qui simul induat postulantem, & utrumque fiat ut sequitur.

Benedictio Scapularii.

Y. Ostende nobis Domine misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine Jesu Christe, qui regimen nostrae mortalitatis induere dignatus es, obsecramus imense largitatis tuae abundantiam, ut hunc habitum, quem Sancti Patres ad innocentiae, & sanctitatis indicium ferre saepe viderunt, ita be-

ne & dicere digneris, ut qui usus fuerit, te induere mereatur. Qui vivis, & regnas per omnia saecula saeculorum. Amen. Deinde aspergat habitum aqua benedicta, & eo postulantem induat dicens: *Ego auctoritate Domini nostri Jesu Christi, & Apostolorum Petri, & Pauli, & mihi ab Ordine commissa, do tibi Habitum Religionis nostrae, propter devotionem, quam geris ad Sacratissimam, & Immaculatam Matrem Dei Mariam, & Ordinem ejus, suo nomine fundatum, cum quo in praesenti gratiam Spiritus Sancti adipisci valeas, & in futuro saeculo gloriam aeternam, quae praemium est electorum: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

Postea dicatur Hymnus: Veni Creator Spiritus Distinct. 4. Cap. 4.

Y. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.

R. Et renovabis faciem terrae.

Y. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus sperantem in te.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Adesto Domine supplicationibus nostris, ut hunc famulum tuum (vel famulam tuam) bene & dicere digneris, cui in tuo Sancto Nomine Habitum Sacrae Religionis nostrae imponimus, quem ex devotione cupit portare dum vitam duxerit in humanis, ut te largiente, & devotus (vel devota) in Ecclesia perseveret, & vitam percipere mereatur aeternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

2. Si quis vero desiderat Fraternitatem nostram, & Beneficiorum Ordinis nostri participem fieri, constituatur flexis genibus ante Praelatum, qui stans dicat: *Alte levavi &c. Gloria via Patri &c. ut in Distinct. 3. cap. 5., deinde Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster.*

Y. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Y. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus sperantem in te.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Praetende Domine famulo tuo (vel famulae tuae) dexteram caelestis auxilii, ut te toto corde perquirat, & quod digne postulat assequatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Et ego auctoritate Domini nostri Jesu Christi, & Apostolorum Petri, & Pauli, & potestate mihi ab Ordine commissa, do tibi participationem in omnibus, quae Dominus dedit fieri per Fratres nostros, sive sint Missae, orationes, jejunia, vigiliae, disciplinae, predicationes, vel alii labores, maxime Redemptionis Captivorum, ad quam noster Ordo dicitur esse, sive alia quaecumque bona, ad quae omnia, & singula, te recipio: In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Similis forma in benedicendo, tradendoque Habitu Confratres fieri volentibus observetur.

DISTINCTIO QUINTA.

De culpis, & transgressionibus Regularibus earumque penis.

Sicut Dominus primo plantavit Paradisum.

sum; deinde vero hominem a se conditum in eo posuit, qui operaretur, & custodiret illum; & tertio tandem poena mortis deterruit, si legem, sibi latam frangeret, nec iuxta loci sanctitudinem viveret: ita nos pariter ab initio in primis tribus distinctionibus Paradisum Religionis nostrae in tota substantia, & integritate plantavimus; in quarta vero Fratres posuimus, qui operentur, & custodiant disciplinam ejus. Nunc autem cum ad quintam accedimus, eam de transgressionibus, & poenis usque ad exilium, & repulsam ab hoc Paradiso instituimus.

CAPUT I.

De culpis Regularibus, & poenis earum in genere.

1. Audito hic nomine culpae, caveant Fratres, ne per illud culpam essentialem, aut Theologicam semper intelligant, quae mortaliter, aut venialiter laedat; nomen enim culpae in praesenti si consideretur ut pura transgressio simplicis Constitutionis, aut Regulae, solum usurpari debet pro culpa legali, quatenus respicit poenam legis, cui nos omnes, etiam sine vera culpa subijcimus. Alia vero transgredi possumus, quae ex qualitatibus, vel materia ad culpam essentialem pertineant.

2. Culpas autem hujusmodi in quatuor genera dividimus, videlicet in levem, gravem, graviolem, & gravissimam. Illam quidem levem appellamus, quae ex levi, aut veniali malitia committitur, vel est tantum pura regularis transgressio ex sola inadvertentia, cum fragilitate, & absque ulla speciali malitia procedens. Reliquas vero, vel dicimus graves ex solo majori pondere materiae a Regula tantum, seu Constitutionibus simpliciter ordinate, etiam si absit malitia, & vera ratio culpae, vel eas graviores, aut gravissimas nuncupamus ratione adjuncti praecipui contemptus, seu gravis malitiae, secundum magis, & minus ex lege Divina, vel Ecclesiastica provenientis.

3. Et licet ad haec quatuor genera culpae omnis transgressio Regulae, Constitutionum, Votorum, & quorumcumque praepceptorum reducatur, eo quod materia sit semper ex se, vel circumstantiis levis, gravis, gravior, aut gravissima, non omnes tamen, sed aliquos tantum sub distinctis generibus immediate constituimus, non solum quia eas diligentius vitari intendimus, sed eo maxime, ut Praelati ad earum similitudinem pro reliquis, poenas inferant, ubi non fuerint a lege taxatae, & cum opus fuerit eas prohibere sub poena gravis, gravioris, aut gravissimae culpae, mensuram in exemplis habeant unde poenas prudenter, & prohibitiones addiscant.

4. Tandem itaque ut circa poenas culpae inferius designandas, & universim omnes alias, quae sunt in nostris Constitutionibus dispersae, aut a Praelatis imponenda recta ratio habeatur, ut tam jure, quam prudentia delinquentibus inferantur, decernimus, & declaramus, quod nullis poenis in Constitutionibus, seu alibi inflictis (nisi sit poena excommunicationis lata sententiae) sit aliquis in Ordine obnoxius usque dum Praelati declaratio superveniat.

CAPUT II.

De levi Culpa.

1. Cum de parvis transgressionibus agimus, quas, vel nulla, aut levis malitia perpetrat, non omnes quidem ad censuram ducimus, sed quas specialiter regularis observantia commendat, & magis vitari intendimus unde levis culpa est. Si quis mox, ut signam factum fuerit non statim relictis omnibus ad Chorum devote, & festinanter Deum laudaturus se conferat. Si quis in Choro legendo, cantando offenderit, & non statim coram omnibus humiliter se prosternerit. Si quis Divino Officio non intentus, vagis oculis, & motu incompotito aliquam mentis levitatem ostenderit. Si quis in Ecclesia, Refectorio, aut Dormitorio silentium fregerit, vel strepitum aliquem concitaverit, seu ibidem riserit, sive aliis Fratribus causam ferendi praebuerit. Si quis lectiones, vel alia quae in Choro legere, aut cantare debuit, non satis ea praeviderit.

2. Item levis culpa est si quis elemosinas redemptionis exigendo, sive inter seculares quomodocumque versando otiosa locutus fuerit, vel commiserit. Si quis in vigilia Natalis Domini non interfuerit mature Capitulo, ut praenuntiat Redemptionis nostrae exordiis Deo Redemptori nostro mente, & corpore gratias referat. Si quis dormitans in Choro, se non sobrium, ac devotum insinuet.

3. Insuper levem culpam dicimus, si quis Altaris, vel Ecclesiae ornamenta, seu libros non advertenter, & accurate tractaverit. Si de concessis ad usum alicui Fratri nonnulla pauca sine ipsius licentia acceperit. Si quidquam utensilium fregerit, vel emisit; si quid cibi, aut potus effuderit, aut de hujusmodi quidpiam, sine Benedictione sumpserit. Si quis horam, qua in Conventum debet venire protraxerit. Si communi refectio aliquando non adfuerit. Si commune mandatum leviter impositum praeterierit.

4. Denique levem culpam incurrit, qui vestes suas, aut libros loco statuto non deposuerit ordinate, vel eis negligenter usus fuerit. Si quis leve mendacium dixerit. Si quis literas scribat, vel recipiat sine speciali licentia Praelati. Si quis de victu, & vestitu querimoniam fecerit.

5. De his ergo, aliisque similibus Fratres se in Capitulo accusent, & aliis humiliter veniam postulantes injungatur a Praelato aliqui Psalmus in poenam, quem flexis genibus recitent, vel quod Terram, aut pedes Fratrum humiliter deosculentur, qui autem de illis non se accusaverint, majorem poenam subeant, juxta Superioris arbitrium. Sciant tamen omnes, qui hanc humilitatem impleverint lucrum indulgentiarum assequi a Paulo V. Apostolica dignatione dispensatum.

CAPUT III.

De gravi Culpa.

1. Gravis culpa est, si quis ultra modum, cum aliquo in judicio contenderit. Si Frater cum Fratre intra, vel extra Monasterium lites habuerit. Si quis alicui Fratri aliquam non gravem contumeliam objecerit. Si quis in alium, Fratrem se verbis inordinatis invexerit. Si quis jejunia Ordinis sine justa causa violaverit. Si quis ad communes disciplinas non convenerit.

Si

Si quis ab Oratione Mentali semel, atque iterum abfuerit. Si quis ad Capitulum quotidianum non accesserit. Si quis silentium non tenere in conversatione duxerit.

2. Rursus gravem culpam statuimus, si quis sibi concessa, vel donata suscipiat, sine Praelati licentia. Si quis rem parvi momenti sibi collatam celaverit. Si quis oculos ad vana seculi immodeste direxerit. Si quis indumenta, vel aliud aequalis, seu majoris ponderis, ex concessis ad usum alicui Fratri propria auctoritate sibi applicare praesumpserit.

3. Insuper gravis culpa est: si quis aliquid cum juramento, sine necessitate negaverit, vel protulerit. Si quis immodestum sermonem vaniloquum, aut scurrilia dixerit, vel (quod gravissimum est) in usu habuerit. Si quis leve mendacium de industria profudisse repertus fuerit. Si quis aliquid dixerit, vel egerit, quo Fratres juste, non tamen graviter offendantur. Si quis in officio cui praepositus est negligenter se gesserit, ut sunt Commendatores, Procuratores, Clavigeri, aut alii quicumque, qui munus sibi impositum levi expleant sollicitudine. Si quis Fratri praeteritam culpam (levem scilicet, aut gravem) pro qua jam satisfecerit exprobraverit. Si quis cum foemina, vel suspecta, vel in loco suspecto locutus fuerit.

4. Ulterius ut gravis culpa reum puniri statuimus: si quis cum licentia Praelati egressus a Monasterio ultra terminum assignatum moram fecerit. Si quis de via veniens eadem hora Benedictionem a Praelato non susceperit. Si quis interiorum laneam tunicam, sine dispensatione Praelati, si vestes insuper laneas, & omnino albas, etiam iter faciens non induerit. Si quis in ipso itinere, vel ubicumque extra domum signum Ordinis, vel sursum non gestaverit. Si quis cum fugitivis, & apostatis, quando poenitent consuetudinem, & familiaritatem habuerit. Si quis ubi Conventus Ordinis adest extra illum pernoctare ausus fuerit.

5. Amplius gravis culpa sit, & severissime vindicanda, si quis publice pilam, publice, vel privatim talos, ludifolia, aut alia fortitudia de jure prohibita, seu quoscumque profanos ludos exercuisse repertus fuerit.

6. Adhuc culpam gravem dicimus; si quis molestiam, injuriam, aut quodcumque aliud damnum sibi a Fratribus illatum Parentibus, Cognatis, vel amicis, quasi pro solatio aperuerit. Si quis petitiones, & literas, quae pro negotiis Conventuum mittuntur ad Superiores subscripserit, nisi prius in Capitulo pleno legantur, ibique publice subscribantur ab omnibus. Si quis aliquam de his gravibus, aut levibus culpis in se, vel alio proterve defenderit.

7. Pro his ergo, & similibus culpis, qui veniam sine proclamatione exoraverit, correptione suscepta, vel etiam disciplina adhibita, si juxta qualitatem culpae Praelato placuerit tres dies in pane, & aqua jejuret. Proclamatus autem, & in Confessione obduratus, si sit aliunde convictus, juxta duritiam sui cordis districtius a Praelato puniatur.

CAPUT IV.

De graviore Culpa.

1. Ad graviorem culpam sequentia crimina ducimus. Primo enim si quis peccatum

lethale commiserit. Si quis latro domesticus, vel ebrius deprehensus fuerit. Si quis in Patres majores, aut stirpem alicujus Fratris turpe quidquam, vel indecorum objecerit, vel eadem in iudicium Ordinis deferat, quae testimonio nostrorum Fratrum probare nequiverit. Si quis de bonis sibi collatis, sive ad usum permittis quidquam in materia gravi Praelato celaverit. Si quis jejunia ab Ecclesia locis, seu dioecesis instituta, temere violaverit. Si quis literas quoscumque ad se non directas refecare, legere, aut abscondere audeat, nisi fuerit Praelatus illius ad quem diriguntur. Si quis in Curia seculari pro causa aliena testimonium cum juramento perhibeat, sine licentia Praelati, & potissime si pretio, odio, vel amore id praestiterit. Si quis praecipuum obedientiae a Praelato, vel Constitutionibus impositum praeterierit. Si quis Votum castitatis temeraverit.

2. Ad hanc etiam culpam trahimus, si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem suo Praelato fuerit inobediens, vel cum eo proterviter contendere ausu temerario praesumpserit. Si quis pro declinanda obedientia sibi, vel alteri injungenda, seu posita, vel pro Conventualitate assequenda, seu mutanda, vel pro impetrando officio, dignitate, aut gradu, sive pro aliis quibuscumque a Praelatis Ordinis obtinendis per se, vel alium, favores extra Ordinem procuraverit.

3. Id genus praeterea sunt si Praelatus infirmis Fratribus, quae Medicus praeeperit, & eorum valetudini fuerint necessaria, non opportune providerit. Si quis sine voce, vel munere ad Capitulum Generale, vel Provinciale accesserit, sine speciali licentia in scriptis a Magistro, vel Provinciali respective concessa. Si quis scribens ad Capitulum, de his quae ad statum Ordinis, aut alicujus domus monere conveniat vera non scripserit convictus fuerit. Si Commendator rationem reddens in Capitulo de Domino sibi credita Diffinitorium falsa narratione deceperit. Si quis aditum foeminis ad Clausuram patefecerit, easve deduxerit, aut intrasse permiserit. Si quis sine licentia Praelati a Monasterio egrediatur.

4. Iterum culpa gravior est, si quis bonam Ordinis ad curam sibi tradita dissipaverit. Si quis ab statutis, ordinationibus, & correctionibus Ordinis, vel Commendatorum obedientia ad alium Judicem appellaverit, vel etiam Praelatos legitimos, & ordinarios recusatione depulerit. Si quis extra viam juris, exemptionem ab Ordinis obedientia, vel correctione procuraverit. Si quis Fratrem, vel Ordinem nostrum in aliquo apud alias quascumque personas dissimulaverit. Si quis arma offensiva habuerit, vel portaverit. Si quis in sententiam excommunicationis rite latam scienter incidit.

5. Qui ergo hujusmodi culpas commiserit, si de his proclamatus sponte confiteatur, & veniam obsecrans immanitatem sui sceleris lacrimabiliter planxerit, vapulet juxta qualitatem suae resipiscentiae, & criminis, & per duos menses in carceratus, omnibus festis feriis in Refectorio super nudam terram jejunium panis, & aquae sustineat. Aliis vero diebus, sicut ceteri Fratres reficiatur. Quod si inconfessus, & renuens legitime convincatur, praedicta severius augeatur poena, juxta discretionem Praelati.

6. Si